

TADAIMA, OKAERI

ÍRTA: JUCUKY

Isten hozott...

- Egy felfedezésre váró világban és egy olyan család életében, amelynek garantáltan szeretnél része lenni. Akár így is kezdhetsz a cikket, tekintve hogy az omegaverse mennyire új téma a BL (és ritkább esetben nem BL) mangákban, ráadásul azon kevés hatások egyike, amelyek nyugatról gyűrűztek be a szigetországba. Ennek ellenére meglehetősen népszerű, hiszen a mangák látják fantáziát a dologban és előszeretettel játszanak el a gondolattal, hogy mi lenne, ha egy-némű pároknak is lehetne gyereke, és mi lenne, ha a férfiak is képesek lennének gyermeket világra hozni. Ezen művek egyike Ichikawa Ichi *Tadaima, Okaeri*- vagy angol címén *I'm home, welcome back*- című, méltán népszerű alkotása, amelynek lapjain egy imádnivaló család bájos hétköznapijait élvezheted meg.

De mi is az az omegaverse?

Mielőtt továbblépnék magára a mangára, hadd szóljak pár szót az omegaverse univerzumból azok kedvéért, akik nem ismerik. Az omegaverse egy olyan alternatív univerzum, ahol az egy-némű párok is vállalhatnak gyereket. Az emberek között megkülönböztetjük a domináns alfákat, az átlagnak számító bétákat és a befogadó omegákat, akik képesek kihordani az alfák gyermekeit. Az omegák feromonokat bocsátanak ki, ami erősen hat az alfákra, és az életüket az úgynevezett

hevületi idő keseríti meg, amit gyógyszerekkel tudnak szabályozni. Ha egy alfa megharapja egy omega nyakát, azzal örökre a társává teszi, ezért az omegák nyakörvvel kénytelenek védekezni a nemkívánatos harapások ellen. Azonban ha megtalálják az igazi társukat, a harapás örök hűségük ígérete lesz. Ugyan néhány műben az omegák a társadalom krémjének számítanak, mert különleges teremtő erő birtokában vannak, a legtöbb alkotásban lenézés az osztályrészük az alfákra gyakorolt hatásuk és a testük működése miatt. Ezek a fő szabályok, de azt érdemes tudni, hogy az omegaverse még mindig a formálódás időszakában van, így viszonylag nagy szabadságot élveznek az írók abban, hogy alakítják a történetüket. Ezért fordulhat elő, hogy egy-egy alkotásban a béta férfiaknak is születhet gyerekük, mint azt láttuk például a *Kashikomarimashita*, *Destiny*-ben, vagy

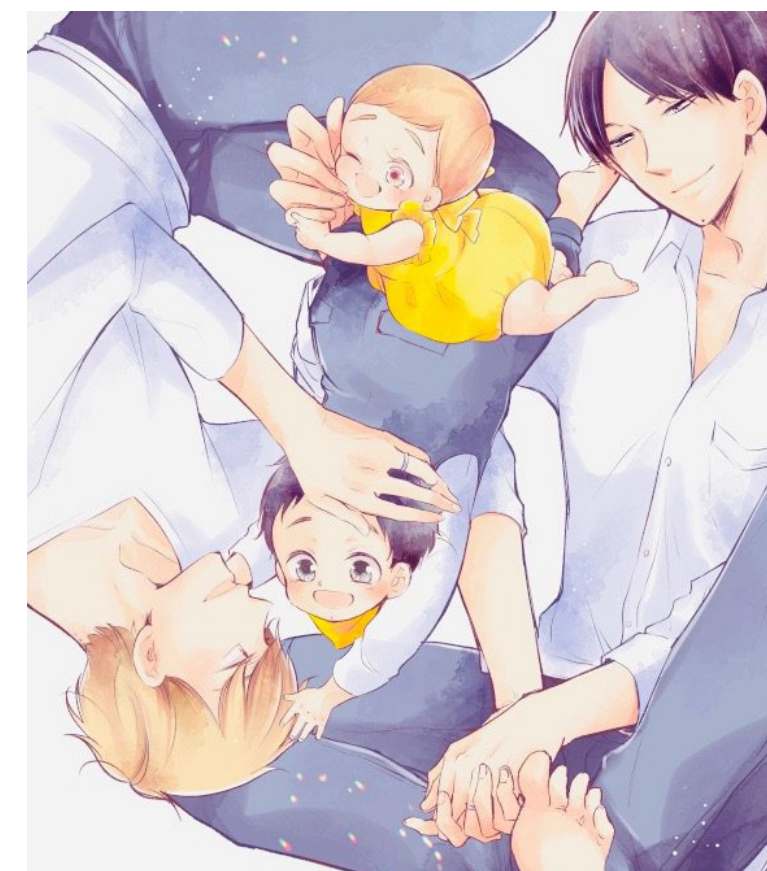

hogy éppen két alfa fog egy párt alkotni, mint az az *Okusama wa Alpha* fő témája volt.

Az omegaverse maga azon kevés hatások egyike, amelyek nyugatról érkeztek Japánba, hiszen kezdetben a *Supernatural* című sorozathoz köthető közösségekben jelent meg ez az ötlet, ami végül átgyűrűzött a *Hannibál* és a *Farkasbőrben* című sorozatokhoz kapcsolódó rajongói művekbe. 2007-ben vált önálló témává, mikor kiadták a *With Caution* című regényt J. L. Langley tollából. Mostanra több mint 70 000 omegaverse témájú alkotás található meg a különböző írói oldalakon.

A manga keletkezése

Ichikawa Ichi 2015-ben indította útjára a *Tadaima, Okaeri* az Omegaverse Project részeként.

Olyan művek tartoznak ide, mint a már említett, a Tadaima, Okaerivel egyazon évben indult, méltán híres *Kashikomashita*, *Destiny* Sachimo tollából, a keserű hangulatú *Romantic Joutou* Moriyótól vagy éppen a drámaibb, sötétebb vonalat bemutató *Sayonara Koibito*, *Mata Kite Tomodachi* Yoha tolmácsolásában. Az író leginkább BL műfajban alkot, de köthető a nevéhez egy seinen mű

is, ami **Nee-chan wa Boku ga Mamoru** címen található meg. Különösen szereti a gyerekneveléssel foglalkozó mangákat, több ilyen témájú alkotása született a Tadaima, Okaeri mellett, és úgy tűnik, jól megy neki ez a stílus, mert kiválóan megírt gyerekkaraktereket alkot.

Történet

Fujiyoshi Hiromu elégedettebb nem is lehetne az életével, hiszen egyaránt sikeres a munkában és a magánéletben. Míg a munkahelyén kitartóan menetel előre a ranglétrán,

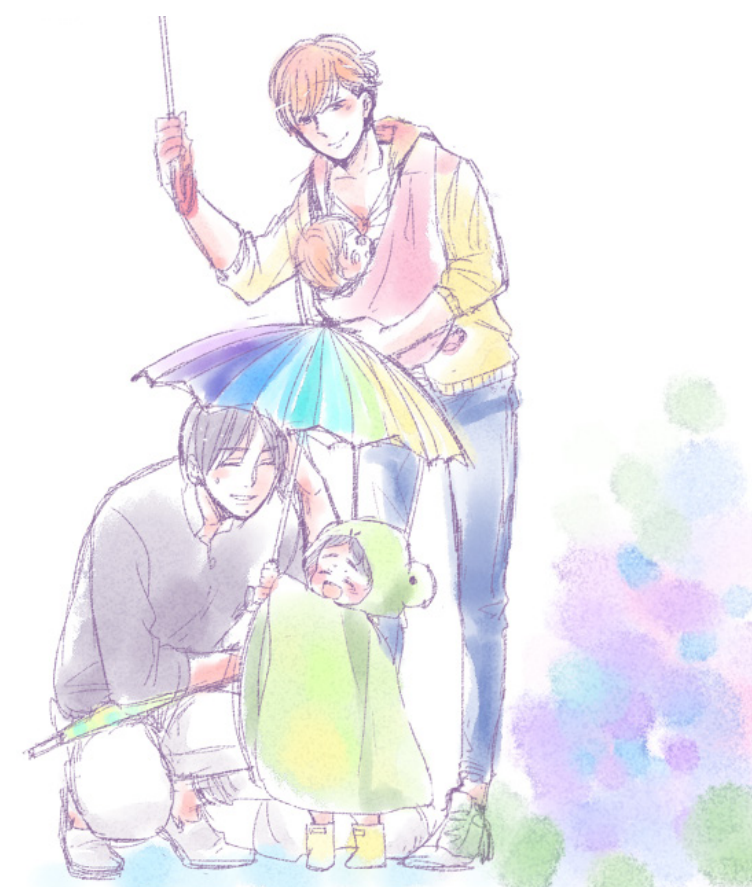
miközben egy hatalmas birodalom örököseként azt tanulja, hogyan irányítson egy céget, otthon egy szerető hitves és egy gyönyörű kisgyermek várja, akiket rajongásig imád. A házastársával, **Masakival** az egyetemen ismerkedtek meg, és ez szerelem volt első látásra. Szinte tündérmesébe illő történetükben azonban van egy picit csavar. Masaki ugyanis egy omega férfi, és ő adott életet a közös kisfiuknak, **Hikarinak**, annak ellenére, hogy ezt nem mindenki nézte jó szemmel. Hikari alig két éves, kivételesen okos gyerek, aki mindenél jobban szereti a szüleit, és akinek a születése alapjaiban változtatta meg nem csak a két férfi, de a barátaik és a tágabb családjuk tagjainak életét is.

Vélemény

Magam részéről nagyon elfogult vagyok ezzel a mangával, mégis úgy gondolom, nem véletlenül lett sokak kedvence az idők folyamán. A történet szerencsére teljesen mellőzi a japán romantikus történetek összes kliséjét, nincs szerelmi háromszög, nincs erőltetett dráma, nincsenek túlzó végletek, ehelyett őszinte érzelmekkel találkozhatunk a manga lapjain. Ilyenformán igazából semmi egetrengető eseménynek nem lehetünk tanúi, „pusztán” a hétköznapiok elevenednek meg, viszont ezt kiválóan ellensúlyozza a nagybetűs hangulat, a megható pillanatok tömkelege és a szereplők utolérhetetlen szerethetősége. A feltűnő karakterek ugyanis igen sajátos bájjal

rendelkeznek, ezért garantáltan mindenki a szívéhez fog nőni. Hikari, a nevéhez méltóan, igazán az egyik fénypontja a mangának. A kicsi egy imádnivaló, eleven, ugyanakkor érzékeny, finom lelkű lurkó, akit mindenki azonnal a szívébe zár. Hozzá hasonlóan később nagy szerep fog jutni egy égből pottyant leánykának is, aki teljessé teszi a családot. Hiromu valóban a család alappillére, és ugyan gyakran elérzékenyül a gyermekei cukiságától, erős akarattal védi a családját minden bajtól. Masaki, akárcsak a fia, egy kellemes természetű, kedves, okos és empatikus ember, de nem kevésbé erős és rátermett, mint a férje, az élet minden területén. Rajtuk kívül két fontos karaktere van a mangának, akiről illik megemlékezni, hiszen a Fujiyoshi család szomszédjában élő, főiskolás Hirai Yuki, valamint Hiromu legjobb barátja, és munkatársa, Matsuo Tomohiro fontos szerepet kapnak a mangában, meg egymás életében.

Persze a szereplők száma később bővülni fog, és nemcsak a felnőttek lesznek egyre többen a kötetek során, de tündéri gyerekekből sem fogunk hiányt szenvedni, ami csak jót tesz a történetnek. Hiromu és Masaki megható szerelme a másik kiemelkedő pontja a mangának. Sajnos nagyon ritkán találkozom még kifejezetten romantikus művekben is ilyen remekül felépített szerelmespárral. Minden apró mozdulatukból érződik, hogy teljesen odavannak a másikért, kölcsönösen támogatják egymást, egymásért, illetve egymás által változnak, és egyenlő felekként állnak ebben a kapcsolatban. Minden cselekedetük közös, egyenrangú döntésük következménye, és egyáltalán nincs semmiféle alfa-omega, kenyérkereső-háztartásbeli alá-fölérendeltségi viszony. A mangában elég hangsúlyos szerep jut Masaki omega mivoltának, ami meghatározóan alakította a személyiségét. Szerencsére őt durván nem inzultálták, de egész életét végigkísérte, hogy a társadalomban az omegák és az egynemű párok kapcsolatuk kevésbé elfogadottak. Ezekkel az előítéletekkel különösen szembesülnie kellett, mikor Hikari megfogant.

Ezt a kissé szomorkásabb vonalat leszámítva viszont tényleg csupa derű és ragyogás fogad minket. Bepillantathatunk a gyermeknevelés édes és bús pillanataiba, egy minden akadályt legyőző házasság képeskönyvébe, és még egy szerelem kialakulásának is tanúi lehetünk Matsu-san és Yuki révén. Az ő kapcsolatukban kicsit más a dinamika, mint Hiromu és Masaki viszonyában, de nem ke-

vésbé megható és jól megírt. Yuki, aki kezdetben kissé antiszociális volt, de Hikari hatására lassan megváltozott, szinte semmi tapasztalattal nem rendelkezik az emberi kapcsolatok terén, még barátai sem igen voltak korábban, így neki minden új, úgy Hikari és Masaki barátsága, mint a Matsu-san irányában érzett vonzalom. Vele ellentétben Matsu-san egy vonzó, meglehetősen sármos alfa férfi, akinek szívesen keresik a társaságát, de felszínes kalandoknál nem voltak mélyebb kapcsolatok az életében. Nem is volt igazán tudatában, hogy hiányzik neki az otthon melege, míg Yuki fel nem bukkant az életében. A két férfinak meg kell tanulnia megérteni egymást és azokat az új érzéseket, amiket felfedeztek magukban.

A rajzstílus nagyon lágy, teljesen illik a manga egész hangulatához, és azoknak is van egy jó hírem, akik nem szeretik, ha sokat mutatnak egy pár intim életéből, ugyanis ebben a mangában meglepően kevés van ebből. Az íróőnek sikerült úgy éreztetnie a házaspár kölcsönös szerelmét és vonzalmát, valamint bemutatni Mastu és Yuki bontakozó románcát, hogy konkrét szerelmi aktust igazából alig mutat.

Összességében el kell mondanom, hogy véleményem szerint egy kifejezetten remekül sikerült alkotással van dolgunk. Igazából azt vallom, bárki tehet vele egy próbát, akit érdekel a BL és az omegaverse, de slice of life és gyermeknevelést középpontba helyező történetek kedvelőinek különösen szeretném a figyelmébe ajánlani, mert

azon belül akár példa lehetne, hogy kell jól megírni egy ilyen stílusú történetet. Kicsit sajnálom, hogy ennyire rétegmanga, mert szerintem magasan az egyik legjobb, ha gyereknevelésről van szó. Az *Usagi Drop* animéjét sokan etalonnak tartják ebben a témában és joggal, de nyugodtan mondhatom, hogy ez abszolút felveszi vele a versenyt, minden téren.

Drama CD

Annak ellenére, hogy a manga meglehetősen népszerű, drama CD-s feldolgozást viszonylag későn kapott, hiszen csak 2020. július 29-én került a boltok polcaira. Azt kell mondjam, hogy megérte a sok éves várakozást, hiszen kiváló darabról van szó. A két lemezes CD a manga első kötetét dolgozza fel egy apróbb extrával, illetve egy, a CD-re írt rövid történettel. A CD mellé némi

plusz pénzért járt egy kis füzetke, ebben a plusz történetet olvashatjuk el, ami arról szól, hogy Yuki szeretne életében először megkóstolni valami alkoholos italt, és megkéri Masakiékat, hogy kísérjék el. A CD egyébiránt szinte szó szerint követi a mangát, így azok, akik olvasták az eredeti művet, könnyűszerrel követni tudják a lemezeket is. A seiyuuk tekintetében nyugodtan mondhatom, hogy elkényeztettek bennünket a készítők, mert Hiromu szerepére **Morikawa Toshiyukit**, míg Ma-

saki szerepére **Tamaru Atsushit** kérték fel. Morikawa Toshiyukit nem véletlenül szokás a BLCD-k császáranak nevezni, mert hosszú évtizedek óta tartó pályafutása során a legkülönfélébb CD-ken hallhattuk és olyan, mára ikonikussá vált szerepek köthetőek a nevéhez, mint például a *Haru wo Daite ita* Katou-sanja. Tamaru Atsushi nem ennyire tapasztalt, de roppant jól állnak neki a Masakihoz hasonló, gondoskodó karakterek. Korábban ő keltezte életre a *Touken Ranbuban* Ichigo Hitofurit, aki rengeteg kistestvérről gondoskodik, valamint az *A3! Téli Színtársulatának* vezetőjét, Tsukioka Tsumugit, aki nagyon hasonló személyiséggel bír, mint Masaki. Hikarit **Tanezaki Atsumi** játszotta, és egyszerűen zseniálisan. Teljesen átadta Hikari jellemét, és ugyanolyan ennyivaló lett, mint a mangában volt. Matsu-sannak **Toriumi Kousuke** adta a hangját, aki legalább olyan tapasztalt BL seiyuu, mint Morikawa-san, így egyértelműen jó kezekben volt ez a szerep nála, míg Yuki szerepét **Yashiro Takura** osztották, akire szintén nem lehet semmi panaszunk.

Ajánlás

Hogy kiknek ajánlanám elsősorban? Ahogy már említettem, BL rajongók közül szívem szerint mindenkinek javasolnám, mert ez egy csodálatos, léleksimogató manga, és gyógyszer minden bálnatra, kivéve azokat, akik ódzkodnak az omega-verse témától és a férfiterhesség megjelenésétől.

Cím: Tadaima, Okaeri

Év: 2015 - ?

Műfaj: slice of life, boys' love

Mangaka: Ichikawa Ichi

MAL pontszám: 8,28